

Hildur Kaaber Ahrenkildes prædiken midfaste

Taler

Hildur Kaaber Ahrenkilde
Præst

Dato

15. marts 2026

Sted

Vestervang Kirke, Viborg

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 6, vers 24-35 [36-37]

Salmer

DDS 743 – Nu rinder solen op af østerlide

DDS 28 – De dybeste lag i mit hjerte

DDS 459 – Herre! Hvor skal vi gå hen?

DDS 192 – Hil dig, Frelser og Forsoner v. 7 (nadververs)

DDS 11 – Nu takker alle Gud

- 1 Om blot to uger begynder påsken, hvilket denne søndags titel indikerer – i kirkeåret er vi nemlig nået til midfasten. Og når påsken indledes, deler befolkningen sig op i en lille og en stor gruppe. Den lille gruppe ønsker at fejre påskens helligdage i kirken, mens den store gruppe vil nyde mange eftertragtede
- 5 feriedage. Gruppernes gøremål ligner langt hen ad vejen hinanden, for påsken levner blandt andet tid til sammenkomster med venner og familie, men Langfredag skiller sig ud. Her vil den lille gruppe nemlig synes, at det absolut ingen mening giver at fejre påskefrokost, samme dag som Jesus dør i smerte på korset, hvorimod den store gruppe gladeligt inviterer til langbordsspising
- 10 uanset hvilken påskedag, der er tale om. Vi konstaterer ganske enkelt en splittelse, hvor den store gruppe ofte vil føle, at den lille gruppe opfører sig frastødende, når den takker nej til en invitation til påskefrokost, hvis frokosten ligger oven i påskedramaets blodigste fredagsøjeblik. Samfundet splitter sig således op, hvilket forekommer velbegrundet, for det er påskens højtid, der
- 15 støder nogle fra, eftersom den tydeliggør, hvad vi tror på.

- Og hér er det så, at vi lander i handlingen i dagens evangelietekst, der finder sted, efter at Jesus først har trukket den store gruppe til sig ved at bispise dem med fisk og brød. Dagens evangelietekst fortæller os derefter, hvordan Jesus støder
- 20 den store gruppe fra sig, idet han er sejlet over til den anden side af søen. At Jesus vælger at støde den store gruppe fra sig, efter først at have gruppen til sig, kan være svært at begribe – hvorfor gør han det? Kristendommen burde da være for ALLE. Det er i hvert fald det budskab, vi forkynder til hinanden, og dem,

25 der kender mig véd, at det tillige udgør et motto, som jeg lægger særligt vægt på
at betone i min bestræbelse på at formidle kristendom ud til alle mennesker –
også til dem med særlige behov. Men måske er det en omklamrende tanke, at
kristendommen skal være for alle? Meningen kan være god nok, men Jesus viser
30 kan man presse kristendom ned i halsen på mennesker, der ikke ønsker at være
med?

Svaret på dette spørgsmål giver Jesus os i dag ved at trække sig. For selvom Jesus
kunne ønske, at kristendommen er troen for alle, så erkender han, at det er op til
35 os, om vi vil tro, eftersom vi rummer en fri vilje. Vil vi slet ikke tro, vil vi tro, når
vi ser tegn, eller vil vi tro med hjertet? Med andre ord, idet jeg opsummerer:

Påskan nærmer sig med hastige skridt. Nogle kommer til at fejre den i kirken,
andre vil bare gerne nyde feriedagene. Der vil således komme til at indtræffe en
40 splittelse i vores samfund, som kristendommen med Jesus som evangeliets
hovedperson bliver bannerfører for. Denne splittelse, hvor Jesus spørger, om vi
er inde eller ude, bryder vi os ikke om. Skal Folkekirken og kristendommen da
ikke være for alle?

45 Til Midfaste bliver vi tvunget til at acceptere, at Jesus trækker sig væk fra sin
store begejstrede skare. Han støder dem væk ved at fjerne sig fra deres midte.
Men han gør det drevet af kærlighed, for kun ved at fjerne sig kan han som Guds
søn dø og opstå for hvert enkelt menneske og for hele skabningen. Men Jesu
død og opstandelse er ligegyldig, hvis vi ikke vil tage imod med hjertet. Det er
50 derfor op til os, om vi er inde eller ude – om vi kun tror, når vi ser tegn, eller om
vi tror med hjertet.

Må vi give troen plads, så den kan grundfæste sig i vores hjerter. På den måde
kan vi blive klar til at fejre påskens højtid om to uger.

55 For det siger vi *lov og tak og evig ære, være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd,
du som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i
al evighed. Amen!*

60 **Kilde**
Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

65

Tags

Anden tekstrække, Midfaste, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hildur-kaaber-ahrenkildes-praediken-midfaste>

70

75

80

85

90

95

100